

זר הנצחון
 סולימאן הגדול, בתו בת ה־17 ורדינה, אשתו שרה וגיסתו, יושבים ליד זר נעקי שהגיע יחד עם עשרות נוספים לביתה של מישפחת כהן ברחוב אפק בגיבעתיים, עם היוודע דבר זכייתו של יזהר בארוויזיון.

רות, וכל מי שנמצא בבית באותה השעה הוזמן לטעום.
 בשעה שתיים בלילה צילצל יזהר מפא-ריס, כשהוא נרגש וצועק. הוא טילפן גם לפני התחרות, וביקש שיחזיקו לו אצי בעות. הטלפון עבר מיד ליד. יזהר צעק וצחק מאושר, וקשה היה להבינו. "העיקר שטילפן", אמרה אמו הנרגשת והגאה.
 מי שמכיר את מישפחת סולימאן הגדול מקרוב, יודע כי השימחה בביתה כפולה ומכפולת הפעם. יזהר לא היה בדיוק תיקות המישפחה בתחום הזמר. הוא היה האקורדיוניסט, מעולם לא הזמר של ה-מישפחה. הוא לא הופיע בעשרות חלטי-טורות מדי חודש, העדיף להאריך בשינה בבקרים ולעשות חאלטורה אחת מדי פעם, רק כדי כיסוי הוצאות המיחיה שלו. הוא עשה כל דבר לאט, אבל ביסודיות.

מי אמר שהוא זמר?

א חייו הככור, חופני, הגיע סוף-סוף הביתה למחרת היום, עייף וסחוט. הוא נסע לשוק הכרמל לקנות מיצרכים. אני שים כמעט שחנקו אותו שם. כששב, בר ערב הקודם, מהופעתו בחיפה, עצרו אותו מכוניות בין הרצליה לתל-אביב, והנהגים יצאו ללחוץ את ידו. חופני נרגש מאד. בין עשרות זרי הפרחים המגיעים הביתה ובין טלפון לטלפון, מצא אך בקושי זמן לספר:

"יזהר רצה נורא להצליח, אבל כשאמר-

נים, מוכרים ולא מוכרים ומעריצים ומעריצות זרים צבאו על הבית. הטלפון לא חדל לצלצל. ראש-המשלה, מנחם בגין, יו"ר הכנסת לשעבר, ישראל ישעיהו, איש-ציבור וסתם אזרחים מן השורה היו על הקו. אורח טילפן והודיע כי נולד לו נכד והוא קורא לו בשם יזהר. ראש עיריית גיבעתיים, קובה קרייזמן ביקש את הזכות לערוך ליהוד קבלת-פנים המונית. ראש-עיריית תל-אביב, שלמה ("ציצ") להט, רש אותה הזכות עצמה ובני מישפחת כהן, וימנים גיזעיים, לבכיים ופתוחים, נענו לכולם במאור-פנים. הם הגישו שמפניה, קפה וכל טוב. סיר ענקי מלא אורז ובשר הובא מאחת הדרי-

"בארבע השנים האחרונות היה יותר בי חו"ל מאשר בארץ. גם הוא, כמו כולנו, מתגורר בבית ההורים. אנחנו נורא קשור רים לבית. יזהר, כשהוא נמצא בחו"ל, מת קשר כל יום הביתה. כך גם אני, למרות שיש לי אשה ושני ילדים. כשהיה בניו-יורק, הוא למד שם תנועה וריקוד. הוא הופיע בפסטיבל החסידי, וגם ככוכב בי להקת כרמון כשהופיעה בשנה שעברה בי אולם אולימפיה בפאריס.

כולם הלכו איתו בראש

א בא ואמא תמיד אמרו לו: תלך תעבוד, תעשה משהו, אל תישן עד מאוחר, לך תקליט, תופיע. והוא, בשלו: לאט-לאט, יש לי זמן. רק כשיצא התק ליט הראשון שלו האמנתי שהוא הולך להצליח. אבא ואמא האמינו בזה רק אחי רי שהוא זכה במקום הראשון בפסטיבל הזמר. אני ניסיתי בכל כוחי לשכנע את ההורים שהוא על הדרך הנכונה. אמרתי להם שאם הוא יתפוס, הוא יילך על גדול. כל השנים היינו — אשתי דיאן, אחותי

(המשך בעמוד 36)

עם נורי"ב
 יזהר כהן עם רגן-הבאלט הנודע רודולף נורי"ב (מאחוריו נראית נעמי אדווה). בעת ביקורו של נורי"ב בישראל, יזהר נחשב רגן מעולה, למד תנועה וריקוד בניו-יורק, בילדותו נחשב כרקדן של מישפחת סולימאן.

תי לו שלא יחזור בלי המקום הראשון, ביקש ממני שלא אגזים, הוא אמר שמס-פיק לו אחד מחמשת המקומות הראשונים. יזהר אף פעם לא היה הזמר של המישפחה. אף אחד לא האמין עליו שהוא יהיה זמר. הוא היה הרקדן, הלך יותר על תנועה וריתמיקה. הוא אף פעם לא ניסה לשיר, תמיד ליווה את המישפחה בהר-פעות כשהוא מנגן באקורדיון.

"אנחנו מישפחה מוסיקלית. אבא ואמא שלי, ושני הדודים איתמר ודוד, כולנו מישפחה מפורסמת. מאז ילדותנו הופענו עם ההורים ולחוד. הנהגה, יום אחד נודע לנו שיוזהר התקבל לצוות-היווי של להקת הנוח"ל בלי שנודע שהוא בכלל הלך לבחי-נות. אחי פיני, הנמצא כיום בלוס-אנג'לס, היה המפקד שלו שם, ובבית הלך שמת. "יזהר לא גמר תיכון, הוא סיים רק שביעית בבית-הספר תלמה ילין, והחליט שזה מספיק לו. רק כשהגיע ללקה ועשה את הלהיט שלו כל שהיה בינינו, גילינו שהבחור יודע לשיר.

"בילדותנו, כולנו שרנו, יזהר רק גיגן. הוא תמיד היה ילד רציני, עשה הכל ביסודיות. אנחנו היינו חאלטוריסטים. הוא, כשלמד לנגן באקורדיון למד ביסודיות, כשלמד תנועה, גיטארה, פסנתר, הכל עשה ביסודיות, לאט-לאט, לא מיהר. כל השנים המישפחה היתה נגדו. הוא לא רצה לעבוד, לא רצה לעשות חאלטורות. אני הייתי עושה 70-60 חאלטורות בחור דש, והוא היה עושה חאלטורה אחת, רק בשביל המוניות. הוא תמיד אמר: אני רוצה להופיע בצורה מכובדת, באופן שי אני רוצה, בזמן שאני רוצה ובמיסגרת שאני רוצה. הוא בנה המון על הופעות בטלוויזיה ובפסטיבלים.

שם התוודע אל מחבר שירו, אי-בי-נייבי, אהוד מנור. שם גילם יזהר את אחד התפקידים הראי-שיים במחזה לילי גם לצידה של גליה ישי (איתה בתמונה) ובמקום הזמר רומן שרון זיל.

מודאג
 יזהר כהן מאחרי הקלעים של תיאטרון ירושלים, עם חברי להקתו מחכים לחוצאות הבחירה.